

Serra i costes de la Cogulera

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Cim de la serra de la Cogulera
Emplaçament	A la part sud-est del municipi s'estén en forma de falla geològica cap els municipis de Santa Maria de Besora i també a Torelló i Orís per la part sud
Alçada:	792,2
Coordenades:	
Latitud:	42.101939977281
Longitud:	2.2515942477458
UTM Est (X):	438117
UTM Nord (Y):	4661366

Classificació

Número de fitxa	08237 - 135
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Paleozoic
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire:	Natura 2000 – Àrea especial de protecció
Observacions protecció:	Es troba inclòs dins de l'àrea del PEIN (Pla Especial d'Interès Natural) de les Serres de Milany, Santa Magdalena i Puigsacalm-Bellmunt aprovat pel Decret 328/1992. Va ser declarat com a ZEPA el 2005 i incorporat a la xarxa natura 2000 que va ser aprovada el 23/09/2006 (DOGC 4735 de 6/10/2005) en el terme municipal de Sant Quirze la zona protegida afecta la serra de la Cogulera, el torrent homònim i també el torrent de les Cúbies
Data aprovació:	ds., 23/09/2006 - 12:00
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Pere Cascante i Torrella
dl., 31/07/2023 - 09:14

Descripció

Serra situada entre els municipis de Sant Quirze i Santa Maria de Besora. El cim més alt és el puig de Juí amb uns 996 metres. Aquesta serra es situa a l'extrem sud-es del municipi a cavall del torrent de l'Illa i de les Cubies i la riera de la Foradada. Forma una mena de falla amb la vessant sud formada per pendents i roques de sediments calcaris i conglomerats i amb vegetació d'alzines, roures i garrigs i una part obaga més suai i protagonitzada per fagedes, alguna rourera i pinedes de pi rois a les parts més altes. El cim més alt a part del puig de Juí és el cim de la cogulera a la part més accidental de la serra amb uns 732 metres d'alçada. es troba franquejada per un seguit de camins de bast que procedeixen de la riera de la Foradada seguint el GR 3 i un de secundari per la vall del Solà. Tots ells conflueixen al coll del Bosquetell on hi ha els vestigis d'una antiga casa de pagès. Aquesta serra que continua en direcció sora amb la serra de Bescanó es troba tallada pel pas del riu Ter. es tracta d'un indret de gran bellesa paisatgística que fan que estigui inclosa a dins d'un PEIN

Observacions:

Zona molt freqüentada per excursionistes ja que hi transcorre el GR.3, el PR-C45 i amb indrets de gran bellesa com la riera de la Foradada, el salt del Molí i el salt del Mir tots ells a dins del municipi de Santa Maria de Besora i també Vidrà i formats per gorgs, cascades i salts envoltats de vegetació de ribera, faigs i algun roure. A la zona més alta la vegetació es converteix en pinedes de pi roig a les obagues i alguna roureda als vessants solells.

Història

Geològicament, cal remarcar els aspectes tectònics i geomorfològics de l'anticlinal de Bellmunt i el sinclinal de Vidrà; els materials dominants són els gresos, margues i, puntualment, nivells de conglomerats. La subcomarca del Vidranès, que és la que integra l'Espai natural en qüestió, és constituïda per la capçalera del riu Ges, encerclada per un seguit de muntanyes.

Les unitats orogràfiques més manifestes d'aquest encerclament són les serres de Milany i de Santa Magdalena de Cambrils, al nord; els rasos de Collfred, el coll de Siuret, la serra de la Guàrdia (amb el Puigsacalm) i la serra de Llancers a llevant; i la serra de Curull i de Bellmunt al sud.

Per la part de llevant i del sud l'Espai entra directament en contacte amb el sistema Transversal i, per tant, presenta moltes de les característiques d'aquesta unitat. El modelat ha donat lloc a relleus suaus que cauen sobtadament dels cims, que amb prou penes superen els 1.500 m. Les condicions climàtiques es caracteritzen per una pluviositat elevada i temperatures moderadament suaus.

Bibliografia

<https://mediambient.gencat.cat>girona>mpb>

<https://ca.wiki.org >wiki>serres demilanybellmunt>

<https://territori.gesbisaura.cat>>patrimoni natural. Pein serres de Milany -Santa Magdalena-Puigsacalm i Bellmunt.

